

POLILEIKA KAZYS

Kariškis, rašytojas **Kazys Polileika (Palileika)** gimė 1894 02 16 Gyvakarų kaime (Kupiškio r.). 1914 m. baigė Radomo (Lenkija) 4 gimnazijos klases. 1914–1917 m. tarnavo Rusijos kariuomenėje, dalyvavo Pirmojo pasaulinio karo kovose, 1914 m. sužeistas prie Lomžos, 1915 m. – prie Ostrolenkos. 1917 m. suteiktas kavalerijos praporščiko laipsnis. Po bolševikų perversmo Rusijoje tarnavo Raudonosios armijos 1-ame pėstininkų pulke, karo mokykloje Kostromoje ir Carycine. Grįžęs į Lietuvą, 1921 m. mobilizuotas Lietuvos kariuomenėn, paskirtas į 2-ojo kavalerijos pulko 4-ąją eskadroną. Nuo 1923 m. – leitenantas, nuo 1924 m. – vyr. leitenantas. 1924 m. jam pavestos nerikiuotės komandos viršininko pareigos, 1925 m. – pulko viršininkas. 1926 m. tobulinosi ginklininkų kursuose. Nuo 1927 m. jis 4-ojo eskadrono jaunesnysis karininkas, nuo 1927 m. – radijo ryšių komandos viršininkas, nuo 1929 m. – Technikos eskadrono sprogdintojų būrio vadas. Susirgęs džiova, 1929 m. buvo paleistas į dimisiją. 1931 m. pagal Karininkų laipsnių įstatymą laipsnis pakeistas į atsargos leitenanto. Gyveno Kaune, dalyvavo kariuomenės karo invalidų sąjungos veikloje. Knygų „Paskutinė komanda“ (1933, rusų kalba) ir „Ulo no sapnas“ (1937) autorius. Sovietų sąjungai okupavus Lietuvą, 1941 m. suimtas, kalintas Kaune. Kilus Vokietijos–TSRS karui išlaisvintas. Apdovanotas Lietuvos Nepriklausomybės dešimtmečio medaliu (1928), Rusijos kariuomenėje – Šv. Georgijaus 4-ojo laipsnio kareivišku kryžiumi. Mirė 1945 m. Kaune.